

ร่าง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

นายพิพัฒน์ วรสิทธิดำรง
ที่ทำการ อบต.เขื่อนผาก
152 หมู่ที่ 5 ตำบลเขื่อนผาก
อ.พร้าว จ.เชียงใหม่ 50190

.....
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่น
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยาและผู้บริหารท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดเทศบาล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดกรุงเทพมหานคร ปลัดเมืองพัทยา และปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“ข้าราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้าราชการเทศบาล ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบล ข้าราชการกรุงเทพมหานคร ข้าราชการเมืองพัทยา และข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ซึ่งได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการ โดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือจากเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนของรัฐบาลที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาจัดเป็นเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

“ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้าราชการเทศบาล ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบล ข้าราชการกรุงเทพมหานคร ข้าราชการเมืองพัทยา และข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่รวมถึงข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา

“ข้าราชการครู” หมายความว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งไม่ใช่ผู้บริหารสถานศึกษา

“บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้บริหารการศึกษา รวมทั้งผู้สนับสนุนการศึกษาที่ทำหน้าที่ให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ การบริหารการศึกษา และปฏิบัติงานอื่นในสถานศึกษาที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

คณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.ถ.” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน

(๒) กรรมการโดยตำแหน่งจำนวนสี่คน ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบข้าราชการ ปลัดกระทรวงมหาดไทย และเลขาธิการสำนักงาน ก.ถ.

(๓) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนห้าคน ประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ประเภทละ ๑ คน และนายกเมืองพัทยาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง เลือกกันเอง ๑ คน

(๔) ผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นจำนวนห้าคน ประกอบด้วยผู้แทนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้แทนข้าราชการเทศบาล ผู้แทนข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบล ประเภทละหนึ่งคน ผู้แทนข้าราชการเมืองพัทยาและผู้แทนข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้าส่วนราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเทียบเท่า เลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน และผู้แทนข้าราชการกรุงเทพมหานครในคณะกรรมการกรุงเทพมหานครจำนวนหนึ่งคน

(๕) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคน ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารงานท้องถิ่น ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านระบบราชการ ด้านการบริหารและการจัดการหรือด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานทางด้านวิชาการ หรือมีความรู้เป็นที่ยอมรับ

ในการคัดเลือกผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตาม (๓) ผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาม (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ถ. กำหนด

ในการคัดเลือกผู้แทนผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๕) ให้กรรมการ ก.ถ. ตาม (๑) และ (๒) (๓) และ (๔) เสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายละ ๕ คน และให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดเลือกกันเองให้เหลือ ๕ คน เพื่อเป็นกรรมการตาม (๕)

ให้เลขาธิการสำนักงาน ก.ถ. เป็นเลขานุการ และให้ เลขาธิการ ก.ถ. แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน ก.ถ. จำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ เว้นแต่เป็นผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

(๔) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น เจ้าหน้าที่หรือผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๖) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๗) ไม่เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

มาตรา ๘ กรรมการผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๖(๔) และผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ (๕) มีวาระอยู่ในตำแหน่งได้คราวละสี่ปีและอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาม (๔) ผู้ใดพ้นจากราชการส่วนท้องถิ่นได้รับการแต่งตั้ง ย้าย โอน ให้ดำรงตำแหน่งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทอื่นหรือจังหวัดอื่น ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งกรรมการ

ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับการสรรหาใหม่เข้ารับหน้าที่

ถ้ากรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลงในสามสิบวัน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในมาตรา ๖ วรรคสาม และให้กรรมการซึ่งได้รับการคัดเลือกมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับระยะเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ที่ซึ่งตนแทนแต่กรณีที่กำหนดเวลาไม่ถึงหนึ่งปีไม่ให้นับเป็นวาระการดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๙ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานกรรมการ
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๗
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๗) ขาดการประชุมติดต่อกัน ๓ ครั้ง โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

มาตรา ๑๐ การประชุมของ ก.ถ. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มีในวันที่มีการประชุมจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมถ้าประธานไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ประธาน ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

ในการประชุมของ ก.ถ. ถ้ากรรมการผู้ใดมีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องที่พิจารณา ห้ามมิให้ผู้นั้นร่วมประชุมและลงมติในเรื่องนั้น แต่หากผู้นั้นได้เข้าประชุมอยู่ก่อนแล้วและการไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุมและลงมตินั้นเป็นการชั่วคราวก็นับผู้นั้นเป็นองค์ประชุมในเรื่องนั้นด้วย

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ให้ ก.ถ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ออกกฎและระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลท้องถิ่น
- (๒) กำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลท้องถิ่น
- (๓) กำหนดมาตรฐานกรอบอัตรากำลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๔) กำหนดการส่งเสริม การฝึกอบรม การพัฒนาบุคลากรของข้าราชการส่วนท้องถิ่น
- (๕) กำกับ ติดตาม และตรวจสอบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น การบังคับให้เป็นไปตาม กฎและระเบียบหรือมาตรฐานที่ ก.ถ. กำหนดเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและมาตรฐานการบริหารงานบุคคลท้องถิ่น
- (๖) พิจารณาปรับปรุงเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม ค่าครองชีพสวัสดิการ หรือประโยชน์เกื้อกูลอื่นให้เหมาะสม

(๗) การแต่งตั้งหรือการให้พ้นจากตำแหน่งของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้าง ต้องได้รับความเห็นชอบจาก ก.ต. ก่อน และอาจมอบอำนาจให้ อ.ก.ต. จังหวัดดำเนินการแทนได้ บางกรณี ทั้งนี้ ตามที่ ก.ต. กำหนด

(๘) ให้ความเห็นชอบในการโอนย้ายข้าราชการส่วนท้องถิ่นระหว่างจังหวัดและการรับโอน ข้าราชการประเภทอื่นมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ยกเว้นการโอนตามภารกิจ

(๙) ดำเนินการเกี่ยวกับการรับรองคุณวุฒิของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิอย่างอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและการแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่น และการกำหนด เงินเดือนหรือค่าตอบแทนที่สมควรได้รับสำหรับคุณวุฒิดังกล่าว

(๑๐) พิจารณาจัดระบบทะเบียนประวัติและแก้ไขทะเบียนประวัติเกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิด และการควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการท้องถิ่น

(๑๑) ตีความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ รวม ตลอดทั้งกำหนดแนวทางปฏิบัติในกรณีที่เป็นปัญหามติของ ก.ต. เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก คณะรัฐมนตรีแล้วให้ใช้บังคับได้ตามกฎหมาย กรณีนี้อาจตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการใน ภารกิจเกี่ยวกับการบริหารงานข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๑๒) แต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อทำการใด ๆ แทนได้

(๑๓) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น กฎและระเบียบตาม (๑) เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๒ กรณีที่ ก.ต. เห็นว่าการดำเนินการหรือมติของคณะกรรมการข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นจังหวัดขัดหรือแย้งกับกฎและระเบียบตามมาตรา ๑๑ หรือมีปัญหาข้อโต้แย้งในการกำหนด หลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับคณะกรรมการข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นจังหวัดเมื่อเห็นเป็นการสมควรให้ ก.ต. แจ้งให้คณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น จังหวัดดำเนินการ แก้ไขให้ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบที่ ก.ต. ได้กำหนดไว้ และถ้ามิได้มีการ ดำเนินการตามเวลาอันสมควรหรือ ก.ต. เห็นว่าการดำเนินงานดังกล่าวอาจจะเกิดความเสียหายอย่าง ร้ายแรงต่อการบริหารงานส่วนรวมหรือไม่เป็นธรรมแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ก.ต. มีอำนาจสั่งระงับ การใช้หลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลนั้นเสียได้

มาตรา ๑๓ กรณีที่ ก.ต. เห็นว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ซึ่งปฏิบัติหรือทำหน้าที่ผู้บริหาร ท้องถิ่นเป็นการชั่วคราวในระหว่างที่ไม่มีผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบใด ๆ และหากให้ดำรงตำแหน่งต่อไปจะเกิดความเสียหายต่อ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ ก.ต. สั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นพ้นจากตำแหน่งโดยให้ไปปฏิบัติ หน้าที่ ณ สำนักงาน ก.ต. จังหวัด เว้นแต่กรณีจำเป็นเร่งด่วน ประธาน ก.ต. อาจสั่งการให้ข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งเดิมโดยให้ปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นหรือ สำนักงาน ก.ต. ได้เป็นการชั่วคราว

มาตรา ๑๔ กรณีที่ ก.ถ. เห็นว่าผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงก่อให้เกิดความเสียหายต่อการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารบุคคล โดยไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานหรือมติใด ๆ ของ ก.ถ. คณะอนุกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัด ให้ถือว่าผู้บริหารท้องถิ่นจงใจไม่ปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ และระเบียบข้อบังคับของทางราชการ ให้ ก.ถ. มีมติส่งเรื่องให้ผู้กำกับดูแลองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

มาตรา ๑๕ คำตอบแทน ก.ถ. อ.ก.ถ. จังหวัด และ อ.ก.ถ. ที่ ก.ถ. แต่งตั้งให้นำกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการของกระทรวงการคลังมาใช้โดยอนุโลม

หมวด ๒

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑๖ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นเรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ก.ถ.” เป็นทบวงส่งเสริมกิจการท้องถิ่น ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๑๗ สำนักงาน ก.ถ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินงานในหน้าที่ของ ก.ถ. และ ก.พ.ถ. และดำเนินการตามที่ ก.ถ. หรือ ก.พ.ถ. มอบหมาย
- (๒) วิเคราะห์วิจัยและจัดระบบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลข้าราชการส่วนท้องถิ่น
- (๓) ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่น
- (๔) ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น การพัฒนาข้าราชการส่วนท้องถิ่นและวิธีปฏิบัติราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่น
- (๕) พัฒนาระบบข้อมูลและจัดทำแผนกำลังคนในราชการส่วนท้องถิ่น
- (๖) ส่งเสริม ประสานงาน เผยแพร่ ให้คำปรึกษาแนะนำ และดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่น
- (๗) ประสานงานและดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาข้าราชการส่วนท้องถิ่น
- (๘) ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดหาทุนเพื่อสนองความต้องการกำลังคนขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการจัดสรรผู้รับทุนขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสำเร็จการศึกษาแล้วเข้ารับราชการในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามนโยบายและระเบียบที่ ก.ถ. กำหนด
- (๙) ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาทะเบียนประวัติและควบคุมการเกษียณอายุของข้าราชการส่วนท้องถิ่น
- (๑๐) หน้าที่อื่น ๆ ตามที่ ก.ถ. มอบหมาย

มาตรา ๑๘ สำนักงาน ก.ถ. มีเลขาธิการ ก.ถ. คนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงาน ก.ถ. และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างสำนักงาน โดยมีรองเลขาธิการไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

มาตรา ๑๙ ให้สำนักงาน ก.ถ. มีผู้ปฏิบัติราชการประกอบด้วยข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ประจำตามมาตรา ๑๓

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งปฏิบัติราชการประจำสำนักงาน ก.ถ. ให้ได้รับเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นสังกัด

มาตรา ๒๐ ในการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นจังหวัดให้มีคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดเรียกโดยย่อว่า “อ.ก.ถ. จังหวัด” คณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๒๑ เป็นประธาน

(๒) ผู้แทนส่วนราชการในจังหวัดที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดคัดเลือกจำนวนห้าคนเป็นอนุกรรมการ

(๓) ผู้แทนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนห้าคน ประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรีจำนวนสองคน และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนสองคน เป็นอนุกรรมการ

(๔) ผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นจำนวนห้าคน ประกอบด้วยข้าราชการส่วนจังหวัดจำนวนหนึ่งคน ข้าราชการเทศบาลจำนวนสองคน ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนสองคน โดยข้าราชการแต่ละประเภทประชุมคัดเลือกกันเองจากข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับหกขึ้นไป เป็นอนุกรรมการ

(๕) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคัดเลือกจากบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ โดยมีผลงานทางวิชาการหรือเป็นที่ยอมรับจำนวนห้าคน เป็นอนุกรรมการ

ให้หัวหน้าสำนักงาน ก.ถ. ประจำจังหวัดเป็นเลขานุการ

มาตรา ๒๑ ในการคัดเลือกผู้แทนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๒๐ (๓) ผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๒๐ (๔) และผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๐ (๕) ให้นำมาตรา ๖ ววรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการดำเนินการคัดเลือก อนุกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นและผู้ทรงคุณวุฒิ ให้นำความในมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

* คุณชาติรี อยู่ประเสริฐ เสนอว่าผู้แทน อบจ. มีเพียง ๑ คน เมื่อมีการลงคะแนนเสียงทำให้คะแนนเสียงสนับสนุนแพ้ อบท. ประเภทอื่น

มาตรา ๒๑ อ.ก.ถ. จังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินการตามที่ ก.ถ. มอบหมาย
- (๒) โกล่เกลี่ยระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๓๘ (๑)
- (๓) ตรวจสอบการดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๗๐
- (๔) เห็นชอบการโอนย้ายข้าราชการส่วนท้องถิ่นภายในจังหวัด

หมวด ๓

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมท้องถิ่น

มาตรา ๒๓ ให้มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมท้องถิ่นคณะหนึ่งเรียกโดยย่อว่า “ก.พ.ถ.” ประกอบด้วยกรรมการจำนวนเจ็ดคนซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามมาตรา ๒๔ กรรมการ ก.พ.ถ.ต้องทำงานเต็มเวลา ให้เลขาธิการ ก.ถ. เป็นเลขานุการของ ก.พ.ถ.

มาตรา ๒๔ ผู้จะได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ ก.พ.ถ. ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี
- (๓) มีคุณสมบัติอื่นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) เคยเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน คณะกรรมการข้าราชการครู คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ หรือคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

(ข) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการกฤษฎีกาหรือเป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามทุจริตแห่งชาติ

(ค) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ หรือเทียบเท่า หรืออธิบดีศาลปกครองชั้นต้น

(ง) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอัยการพิเศษประจำเขต หรือเทียบเท่า

(จ) เป็นหรือเคยเป็นผู้สอนวิชาสถาบันอุดมศึกษา ในสาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ หรือวิชาที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน โดยดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(ฉ) เคยเป็นผู้บริหารท้องถิ่นมาแล้วไม่น้อยกว่าแปดปี หรือเคยเป็นสมาชิกสภาองค์กรปกครองท้องถิ่นไม่น้อยกว่าสิบสองปี หรือเคยเป็นผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมกันไม่น้อยกว่าสิบสองปี

(ช) รับราชการหรือเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นมาแล้วไม่น้อยกว่ายี่สิบปี

(ข) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง หรือเทียบเท่าตามที่ ก.ธ. กำหนด

มาตรา ๒๕ ให้มีคณะกรรมการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ธ. ประกอบด้วยประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นประธาน รองประธานศาลฎีกาที่ได้รับมอบหมายจากประธานศาลฎีกาหนึ่งคน อัยการสูงสุด ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และให้ เลขานุการ ก.ธ. เป็นเลขานุการ

ให้คณะกรรมการคัดเลือกมีหน้าที่คัดเลือกบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔ จำนวนเจ็ดคนเพื่อเป็น ก.พ.ธ.

ให้ผู้ได้รับคัดเลือกตามวรรคสองประชุมและเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ ก.พ.ธ. แล้วให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ธ. ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการคัดเลือกกำหนด

มาตรา ๒๖ กรรมการ ก.พ.ธ. ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นข้าราชการ
- (๒) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใด
- (๓) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (๔) เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจ
- (๕) เป็นกรรมการในองค์กรกลางบริหารงานบุคคลในหน่วยงานของรัฐ
- (๖) ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอย่างอื่นหรือดำรงตำแหน่งหรือประกอบกิจการใดๆ หรือเป็นกรรมการในหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๗ ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการ ก.พ.ธ. ผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๖ ผู้นั้นต้องลาออกจากการเป็นบุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามหรือแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อได้ว่าตนได้เลิกการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือการประกอบกิจการอันมีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวต่อเลขานุการ ก.พ.ธ. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคัดเลือก

ในกรณีที่ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการ ก.พ.ด. มิได้ลาออกหรือเลิกการประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพหรือการประกอบกิจการดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้นั้นมิเคยได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการ ก.พ.ด. และให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ด. ขึ้นใหม่

มาตรา ๒๘ กรรมการ ก.พ.ด. มีวาระการดำรงตำแหน่งหกปีนับแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

ให้กรรมการ ก.พ.ด. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการ ก.พ.ด. ใหม่

มาตรา ๒๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการ ก.พ.ด. พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๖

(๕) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอกการลงโทษ เว้นแต่เป็นการรอกการลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท

(๖) ไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มเวลาอย่างสม่ำเสมอตามระเบียบของ ก.พ.ด. เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่งให้กรรมการ ก.พ.ด. เท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้และให้ถือว่า ก.พ.ด. ประกอบด้วยกรรมการ ก.พ.ด. เท่าที่เหลืออยู่ เว้นแต่มีกรรมการ ก.พ.ด. เหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือกรณีที่กรรมการ ก.พ.ด. พ้นจากตำแหน่งตามวาระให้คณะกรรมการคัดเลือกดำเนินการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ด. แทนกรรมการ ก.พ.ด. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งโดยเร็ว

มาตรา ๓๐ ก.พ.ด. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะต่อ ก.ด. หรือองค์กรกลางบริหารงานบุคคลอื่น เพื่อให้ ก.ด. หรือองค์กรกลางบริหารงานบุคคลอื่น ดำเนินการจัดให้มีหรือปรับปรุงนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

(๒) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๗๘

(๓) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามมาตรา ๘๙

(๔) พิจารณาเรื่องการคุ้มครองระบบคุณธรรมตามมาตรา ๙๒

(๕) ออกกฎ ก.พ.ด. ระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎ ก.พ.ด. เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

(๖) แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่ ก.พ.ด. กำหนดเพื่อเป็นกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเป็นกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

มาตรา ๓๑ ให้กรรมการ ก.พ.ถ. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ได้รับเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และให้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง

มาตรา ๓๒ การประชุมของคณะกรรมการ ก.พ.ถ. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ.ถ. กำหนด

หมวด ๔

การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๓๓ ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติทั่วไป

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี

(๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ คนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่ ก.ถ. กำหนด

(๓) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

(๔) เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม

(๕) เป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดทางอาญาเว้นแต่เป็นโทษรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๙) เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก หรือปลดออก เพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

(๑๐) เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก เพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

(๑๑) เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ หรือเข้าปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

ผู้ที่เข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีลักษณะต้องห้ามตาม ข. (๔) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) หรือ (๑๑) ก.ถ. อาจพิจารณาขเว้นให้เข้ารับราชการได้ แต่ถ้าเป็นกรณีมีลักษณะต้องห้ามตาม (๘) หรือ (๙) ผู้นั้นต้องออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสองปีแล้ว และในกรณีมีลักษณะต้องห้ามตาม (๑๐) ผู้นั้นต้องออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว และต้องมีใช้เป็นกรณีออกจากงานหรือออกจากราชการเพราะทุจริตต่อหน้าที่มติของ ก.ถ. ในการยกเว้นดังกล่าวต้องได้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสี่ในห้าของจำนวนกรรมการที่มาประชุม การลงมติให้กระทำโดยลับ

การขอยกเว้นตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่ ก.ถ. กำหนด

ในกรณีตามวรรคสอง ก.ถ. จะยกเว้นให้เป็นการเฉพาะรายหรือจะประกาศยกเว้นให้เป็นการทั่วไปก็ได้

มาตรา ๓๔ สายงานและตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามที่ ก.ถ. กำหนด ซึ่งต้องกำหนดให้เหมาะสมกับสภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ภายใต้บังคับมาตรา ๔๑ สวัสดิการ สิทธิและประโยชน์ตอบแทนอื่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๓๕ สายงานและตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่กำหนดตามมาตรา ๓๔ หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติการกิจตามสายงานแล้ว จะเกิดประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นลดลงไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ และความคุ้มค่าของภารกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะขุบเลิกภารกิจดังกล่าวก็ได้ โดยเสนอขอยุบเลิกสายงานและตำแหน่งดังกล่าวต่อ ก.ถ. และให้มีผลทันทีที่ ก.ถ. มีมติให้ยุบเลิก

มาตรา ๓๖ การแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือตำแหน่งอื่นที่ ก.ถ. กำหนด ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งจากบุคคลที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคัดเลือกจากผู้ซึ่งผ่านการทดสอบความรู้มาตรฐานสำหรับปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือตำแหน่งอื่นดังกล่าวแล้ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ถ. กำหนด

ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.ถ. ที่จะจัดให้มีการทดสอบความรู้มาตรฐานสำหรับปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือตำแหน่งอื่นดังกล่าวตามวรรคหนึ่งตามระยะเวลาและวิธีการที่ ก.ถ. กำหนดและจัดทำรายชื่อผู้ผ่านการทดสอบดังกล่าวแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ

ระยะเวลาการจัดให้มีการทดสอบตามวรรคสองต้องคำนึงถึงการเปิดโอกาสให้ผู้มีคุณสมบัติได้เข้ารับการทดสอบได้อย่างทั่วถึง

มาตรา ๓๗ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีตำแหน่งปลัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือตำแหน่งอื่นที่ ก.ถ. กำหนดวางลง ให้ผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวจากข้าราชการส่วนท้องถิ่นในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของตนซึ่งผ่านการทดสอบตามมาตรา ๓๖ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ ก.ถ. กำหนด

ในกรณีที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นไม่มีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งหรือมีแต่มีเหตุพิเศษที่ไม่อาจคัดเลือกข้าราชการส่วนท้องถิ่นดังกล่าวได้ และได้รับความเห็นชอบจาก ก.ถ. ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นคัดเลือกบุคคลจากบัญชีรายชื่อที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ก.ถ. ตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ ก.ถ. กำหนด

ผู้บริหารท้องถิ่นผู้ใดไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองภายในเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้เป็นหน้าที่ของ ก.ถ. ในการสรรหาข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อบรรจุแต่งตั้งต่อไป

มาตรา ๓๘ การโอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) การโอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเดียวกัน ให้ตกลงกันระหว่างองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอโอนกับ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับโอน แต่ในกรณีที่ไม่สามารถตกลงกันได้ให้ อ.ก.ถ. จังหวัด ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยเรื่องดังกล่าว และหากยังไม่สามารถหาข้อยุติได้เกี่ยวกับการโอนดังกล่าวได้ให้ อ.ก.ถ. จังหวัด มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นไปปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราว ณ สำนักงาน ก.ถ. จังหวัด โดยได้รับเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้นสังกัด

(๒) ในกรณีที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใดไม่อนุมัติให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นโอนไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นอื่น และปรากฏจากผลการสอบสวนของ ก.ถ. ว่า การไม่อนุมัตินั้นไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ ก.ถ. มีอำนาจอนุมัติแทนได้ ในกรณีเช่นนั้นให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นพ้น จากตำแหน่งและอัตราเงินเดือนเดิมเมื่อมีคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับโอนแล้ว และให้ ก.ถ. ส่งเรื่องให้ผู้กำกับดูแลองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

(๓) การโอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นระหว่างจังหวัดให้เป็นอำนาจของ ก.ถ.

ก.ถ. จะแต่งตั้งอนุกรรมการพิจารณาสายงานและตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการพิจารณาให้ความเห็นชอบแทนก็ได้

มาตรา ๓๙ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใด โอนไปดำรงตำแหน่งในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ให้นับอายุราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่นในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเดิมต่อเนื่องกับอายุราชการในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่

มาตรา ๔๐ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสายงานใด ระดับใดจะได้รับเงินเดือนในอันดับใดให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ ก.ถ. กำหนด

การกำหนดมาตรฐานเงินเดือนตามวรรคหนึ่ง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท ให้ ก.ถ. คำนึงถึงจำนวนรายได้ที่มาจากภาษี ค่าธรรมเนียม หรือรายได้อื่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทนั้นจัดเก็บ และความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

มาตรา ๔๑ งบประมาณรายจ่ายประเภทเงินเดือนและค่าจ้างของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องไม่สูงกว่าร้อยละสี่สิบห้าของเงินรายได้ของปีงบประมาณก่อน โดยไม่รวมเงินกู้ เงินอุดหนุน และประโยชน์ตอบแทนอื่น

การคำนวณอัตราส่วนตามวรรคหนึ่งมิให้นำรวมกับอัตราค่าจ้างข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง ที่ถ่ายโอนภารกิจ และได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช่บังคับกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอัตราค่าจ้างคนไม่เกินจำนวนพื้นฐานที่ ก.ถ. กำหนดและการจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างสำหรับอัตราค่าจ้างดังกล่าวเป็นผลให้วงเงินเกินร้อยละสี่สิบห้าตามวรรคหนึ่ง

ในปีงบประมาณใดการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างยิ่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจัดสรรเงินเพื่อจ่ายเป็นเงินรางวัลประจำปีให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นก็ได้ แต่เมื่อรวมกับวงเงินที่จ่ายสำหรับเงินเดือนและค่าจ้างแล้วต้องไม่เกินร้อยละสี่สิบห้าตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ปรากฏต่อ ก.ถ. หรือมีผู้ร้องเรียนว่าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดบรรจุ แต่งตั้ง หรือคัดเลือกข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง หรือไม่ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการบรรจุแต่งตั้งหรือคัดเลือกข้าราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับตำแหน่งนั้นตามที่ ก.ถ. กำหนด และเมื่อ ก.ถ. ได้ดำเนินการสอบสวนแล้วปรากฏว่ามีเหตุดังกล่าว ให้ ก.ถ. แจ้งไปยังผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่ ก.ถ. กำหนด ในกรณีเช่นนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นได้ปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ และการรับเงินเดือนหรือประโยชน์อื่นที่ได้รับไปแล้ว หรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการในระหว่างที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งหรือเลื่อนตำแหน่งนั้น แต่จะอ้างสภาพที่เคยได้รับการบรรจุแต่งตั้งหรือเลื่อนตำแหน่งดังกล่าวมาเป็นเหตุให้เกิดสิทธิใด ๆ อีกไม่ได้

ในกรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการแก้ไขตามวรรคหนึ่ง โดยสั่งการให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นกลับไปดำรงตำแหน่งเดิม ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นได้รับเงินเดือนตามที่เคยได้รับก่อนเลื่อนตำแหน่ง

ในกรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ ก.ถ. หรือไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่ ก.ถ. กำหนดตามวรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นกรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นละเลย

ไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ให้ ก.ด. มีอำนาจออกคำสั่งแก้ไขหรือเพิกถอนคำสั่งเดิมได้ และให้ ก.ด. ส่งเรื่องให้ผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปโดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนใหม่

มาตรา ๔๓ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในเรื่องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไม่ปฏิบัติตามนโยบายอันชอบด้วยกฎหมายที่ผู้บริหารท้องถิ่นแถลงต่อสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นเห็นว่า การที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นยังคงปฏิบัติหน้าที่อยู่ในตำแหน่งเดิมจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการ หรืออาจทำลายพยานหลักฐาน หรือขัดขวางการสอบสวน ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นพ้นจากหน้าที่ตามตำแหน่งนั้นเป็นการชั่วคราวได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.ด. กำหนด

มาตรา ๔๔ การรับโอนข้าราชการอื่นมาบรรจุเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นอาจทำได้ตามมาตรฐานที่ ก.ด. กำหนด

มาตรา ๔๕ วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พนักงานราชการ และลูกจ้าง ให้เป็นไปตามที่ทางราชการกำหนด

มาตรา ๔๖ การนับเวลาราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๓๓ และข้าราชการตามมาตรา ๔๓ สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดสั่งให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างให้เป็นหน้าที่ของ ก.ด. ในการสั่งการตามสมควรเพื่อเยียวยาและแก้ไขหรือดำเนินการตามที่เห็นสมควรได้

ส่วนที่ ๒

การบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ

๑. การบรรจุและการแต่งตั้ง

มาตรา ๔๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๙ การบรรจุบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้บรรจุจากบุคคลซึ่งผ่านการสอบวัดความรู้ตามที่ ก.ด. กำหนดแล้ว โดยให้บรรจุเรียงตามลำดับที่สอบได้ เว้นแต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีเหตุผลความจำเป็นเป็นพิเศษอาจบรรจุบุคคลจากบัญชีดังกล่าวโดยไม่เรียงลำดับที่สอบได้ก็ได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.ด. กำหนด

ให้สำนักงาน ก.ด. มีหน้าที่จัดให้มีการสอบวัดความรู้ตามวรรคหนึ่งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ด. กำหนด

มาตรา ๔๙ การคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุบุคคลซึ่งได้รับทุนศึกษาจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเพราะมีเหตุพิเศษอื่นใดเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ต. กำหนด

มาตรา ๕๐ ผู้ได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๙ ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและให้ได้รับการพัฒนาเพื่อให้รู้ระเบียบแบบแผนของทางราชการและเป็นข้าราชการที่ดีตามที่ ก.ต. กำหนด

ผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามวรรคหนึ่งผู้ใดมีผลการประเมินทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่ ก.ต. กำหนด ให้ผู้บริหารท้องถิ่น ส่งให้ผู้นั้นรับราชการต่อไป ถ้าผู้นั้นมีผลการประเมินทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่ำกว่ามาตรฐานที่ ก.ต. กำหนด ก็ให้ส่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ไม่ว่าจะครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้วหรือไม่ก็ตาม

ผู้ใดถูกส่งให้ออกจากราชการตามวรรคสอง ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นไม่เคยเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการในระหว่างผู้นั้นอยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการผู้ใดมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในเรื่องการดำเนินการทางวินัย และถ้าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องออกจากราชการตามวรรคสอง ก็ให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการตามวรรคสองไปก่อน

มาตรา ๕๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะบรรจุและแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีความรู้ ความสามารถและความชำนาญสูง เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญเป็นกรณีพิเศษในตำแหน่งที่ต้องใช้ความชำนาญเป็นพิเศษ ก็ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ต. กำหนด

✦ มาตรา ๕๒ การบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนเงินเดือน การสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ การร้องทุกข์ หรือการอื่นใดที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญและลูกจ้าง ให้เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บังคับบัญชา ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ต. กำหนด

อำนาจตามวรรคหนึ่ง ผู้บริหารท้องถิ่นจะมอบอำนาจให้ผู้บังคับบัญชาอื่นเป็นผู้ใช้อำนาจแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ต. กำหนด ✦

๒. การรักษาคุณธรรมและจริยธรรม

มาตรา ๕๓ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องรักษาคุณธรรมและจริยธรรมตามที่กำหนดไว้เพื่อมุ่งประสงค์ให้เป็นข้าราชการที่ดี มีเกียรติ และศักดิ์ศรีความเป็นข้าราชการโดย

(๑) ดำรงตนให้ตั้งมั่นอยู่ในศีลธรรม

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และมีความรับผิดชอบ

(๓) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเปิดเผย โปร่งใส พร้อมให้ตรวจสอบ

(๔) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสมอภาค สะดวก รวดเร็ว มีอัธยาศัยไมตรี โดยยึดประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก

(๕) ปฏิบัติหน้าที่โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานอย่างคุ้มค่า

(๖) พัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ และตนเองให้ทันสมัยอยู่เสมอ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจกำหนดข้อบังคับว่าด้วยคุณธรรมและจริยธรรมของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ตามหลักคุณธรรมและจริยธรรมและวิชาชีพได้

ในการกำหนดข้อบังคับว่าด้วยคุณธรรมและจริยธรรมตามวรรคสองต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของข้าราชการส่วนท้องถิ่นและประกาศให้ประชาชนทราบด้วย

๓. วินัย การรักษาวินัย

มาตรา ๕๔ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญต้องรักษาวินัยที่เป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้โดยเคร่งครัด

มาตรา ๕๕ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญต้องยึดถือและปฏิบัติในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๒) ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม และต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น รวมทั้งจะไม่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้

(๔) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอดุสาหะ เอาใจใส่ ระวังระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ของตน

(๕) ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎและระเบียบของทางราชการมติของคณะรัฐมนตรี มติของ ก.ด. มติของ อ.ก.ด. จังหวัด นโยบายของรัฐและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๖) สนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและป้องกันภัยอันตรายที่อาจเกิดขึ้นดังกล่าวอย่างเต็มความสามารถ

(๗) รักษาความลับของทางราชการ

(๘) ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

(๙) ไม่กระทำการข่มผู้บังคับบัญชา เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปสั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษเป็นครั้งคราว แต่ทั้งนี้ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบในภายหลังตามวิธีการที่ ก.ด. กำหนด

(๑๐) ไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความที่ควรต้องแจ้งให้ถือว่าเป็นรายงานเท็จ

(๑๑) ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการและจรรยาบรรณของพนักงานส่วนท้องถิ่น

(๑๒) อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

(๑๓) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง กดขี่ ข่มเหงกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ระหว่างพนักงานส่วนท้องถิ่นและผู้ร่วมปฏิบัติหน้าที่

(๑๔) ไม่กระทำการใด ๆ ในลักษณะที่เป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ

(๑๕) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวกและความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์และความช่วยเหลือแก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยไม่ชักช้าด้วยความสุภาพเรียบร้อย ทั้งนี้ โดยไม่เลือกปฏิบัติ และห้ามมิให้ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่

(๑๖) ไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

(๑๗) ต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันนั้น ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท เว้นแต่ไปเป็นตามคำสั่งของทางราชการ

(๑๘) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติกรอื่น ที่เกี่ยวข้องกับประชาชน

(๑๙) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นการประพุดติชั่ว

(๒๐) กรณีอื่น ๆ ตามที่ ก.ด. กำหนด

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนวรรคหนึ่งเป็นความผิดวินัย

มาตรา ๕๖ ในการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๕ (๘) ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญเห็นว่า การปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เกิดความเสียหายหรือจะไม่เป็นการรักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งก็ได้ แต่หากผู้บังคับบัญชายังยืนยันเป็นหนังสือ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญปฏิบัติตามคำสั่งนั้น

มาตรา ๕๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้

(๒) อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(๓) ประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๔) จงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎและระเบียบของทางราชการมติของคณะรัฐมนตรี มติของ ก.ค. มติของ อ.ก.ค.จังหวัด นโยบายของรัฐหรือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๕) เปิดเผยความลับของทางราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๖) ชักชวนหรือหลีกเลียงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๗) รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง

(๘) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๙) ดุหมั่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง

(๑๐) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ถือว่าเป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงด้วย

มาตรา ๕๘ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยโดยเร็วและเที่ยงธรรม

มาตรา ๕๙ เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยทันที

ในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือสงสัยว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยแต่ยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชาเรียบพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

เพื่อประกอบการพิจารณาว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาหรือไม่ ผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการสืบสวน หรือตั้งคณะกรรมการเพื่อสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญซึ่งมีกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้เป็นไปตามที่ ก.ด. กำหนดซึ่งต้องสอดคล้องกับกฎและระเบียบการรักษาคุณธรรมที่ ก.ด. กำหนดตามมาตรา ๑๑ (๑)

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๑ หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้บริหารท้องถิ่น ให้ถือว่าปฏิบัติหรือละเลยการปฏิบัติ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔. การดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๖๐ เมื่อมีมูลกล่าวหาว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญกระทำผิดวินัยให้ดำเนินการสอบสวนวินัยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏมูลกล่าวหา

ในการดำเนินการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยเพื่อดำเนินการสอบสวน เว้นแต่เป็นกรณีการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.ด. กำหนด จะสอบสวนโดยไม่ตั้งคณะกรรมการก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ด. กำหนด

ในการดำเนินการทางวินัยให้กรรมการสอบสวนวินัยเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและมีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวนวินัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) เรียกให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บรรดาที่เกี่ยวข้อง ให้ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้กล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

มาตรา ๖๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัย ที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัยจะต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือน

(๓) ลดเงินเดือน

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

การลงโทษข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญให้ทำเป็นคำสั่ง ในคำสั่งต้องมีสาระสำคัญตามที่
ก.ด. กำหนด

มาตรา ๖๒ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้
ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับ
ความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ สำหรับการลงโทษ
ภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับจะถูก
ลงโทษตัดเงินเดือน ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้นั้นควรจะต้องได้รับ
โทษสูงกว่าที่ตนมีอำนาจสั่งลงโทษ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปที่มีอำนาจเพื่อพิจารณา
ดำเนินการลงโทษตามควรแก่กรณี

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็น
หนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

การลงโทษตามมาตรานี้ ผู้บังคับบัญชาผู้ใดจะมีอำนาจสั่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาใน
สถานโทษและอัตราโทษได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ด. กำหนด

มาตรา ๖๓ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่ง
ลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี

ในกรณีที่ลงโทษไล่ออก แต่มีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณา ลดโทษ
ก็ได้แต่จะลดโทษให้ต่ำกว่าปลดออกไม่ได้ แต่ในกรณีเป็นความผิดวินัยอันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่
จะลดโทษมิได้

การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก
ก.ด. แล้ว

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญซึ่งถูกลงโทษปลดออกตามมาตรานี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จ
บำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

มาตรา ๖๔ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นกระทำ
การใด ที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา
ของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ
หรือเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่า
กระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิด
ลหุโทษ แม้อีกภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว เว้นแต่ออกจากราชการเพราะตาย ผู้บริหารท้องถิ่น
มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือตั้งคณะกรรมการเพื่อสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นตามมาตรา ๕๙ และ
ดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติในส่วนนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ เว้นแต่กรณี
ที่ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน
หรือลดเงินเดือนก็ให้งดโทษเสียได้

มาตรา ๖๕ เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ เมื่อมีกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ผู้บังคับบัญชาจะสั่งให้ผู้นั้นพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้

(๑) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ในเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ และผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการมิได้รับเป็นทนายแก้ต่างให้และผู้มีอำนาจดังกล่าวพิจารณาเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

(๒) ผู้นั้นมีพฤติกรรมที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

(๓) ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยชอบด้วยกฎหมายเป็นเวลาติดต่อกันเกินสิบห้าวัน

(๔) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนและต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุด ว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และผู้มีอำนาจดังกล่าวพิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติราชการหรือกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือระดับตำแหน่งที่ไม่ต่ำกว่าเดิมที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

มาตรา ๖๖ การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนหรือพิจารณา เว้นแต่ผู้ถูกสั่งพักราชการผู้ใดได้ร้องทุกข์ตามมาตรา ๘๙ และผู้มีอำนาจพิจารณาคำร้องทุกข์เห็นว่าสมควรสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้นเนื่องจากพฤติการณ์ของผู้ถูกสั่งพักราชการไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือพิจารณา และไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยต่อไป หรือเนื่องจากการดำเนินการทางวินัยได้ล่วงพ้นหนึ่งปีนับแต่วันพักราชการแล้วยังไม่แล้วเสร็จและผู้ถูกสั่งพักราชการไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจสั่งพักราชการสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้น

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน การให้กลับเข้าปฏิบัติราชการหรือกลับเข้ารับราชการและการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนหรือพิจารณาให้เป็นไปตามที่ ก.ด. กำหนด

เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการ และผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่า

ด้วยการนั้นจากราชการไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าวให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

มาตรา ๖๗ ผู้ถูกสั่งพักราชการมีสิทธิร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ด. ตามมาตรา ๘๙ และในกรณีที่ ก.พ.ด. เห็นว่าพฤติการณ์ของผู้ถูกสั่งพักราชการไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณาและไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยต่อไป หรือเป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชามิได้ดำเนินการตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง ให้ ก.พ.ด. มีอำนาจสั่งให้ผู้ร้องทุกข์กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นได้

มาตรา ๖๘ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัตินี้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดไปแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้นั้นเสนอต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับจนถึงผู้บริหารท้องถิ่น

เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นได้รับรายงานผลการดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง ให้รายงานไปยัง อ.ก.ด. จังหวัดโดยเร็ว เว้นแต่ในกรณีเป็นการดำเนินการทางวินัยในความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้รายงานไปยัง ก.พ.ด. ในกรณีนี้ ผู้บริหารท้องถิ่นจะเสนอความเห็นในการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญดังกล่าวต่อ ก.พ.ด. หรือ อ.ก.ด. จังหวัดแล้วแต่กรณีด้วยก็ได้

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือกระทำผิดวินัยร่วมกับผู้บริหารท้องถิ่น ให้ผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นตั้งคณะกรรมการสอบสวน

มาตรา ๗๐ เมื่อ อ.ก.ด. จังหวัดได้รับรายงานตามมาตรา ๖๘ แล้วให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีการดำเนินการทางวินัยในความผิดวินัยไม่ร้ายแรงให้ผู้บริหารท้องถิ่นส่งลงโทษใต้และรายงานต่อ อ.ก.ด. จังหวัดพิจารณาว่าการดำเนินการดังกล่าวถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าผู้บังคับบัญชาดำเนินการไม่ถูกต้องให้มีอำนาจสั่งให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการให้ถูกต้องโดยจะสั่งให้ดำเนินการใหม่ทั้งหมดหรือบางส่วนหรือแก้ไขหรือเพิกถอนคำสั่งที่ไม่ถูกต้องนั้นก็ได้

(๒) กรณีการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง อ.ก.ด. จังหวัด จะเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.พ.ด. ก็ได้

มาตรา ๗๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดซึ่งโอนมาจากข้าราชการพลเรือนสามัญหรือข้าราชการประเภทอื่น หรือพนักงานของหน่วยงานของรัฐอื่น มีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้นั้นดำเนินการทางวินัยตามหมวดนี้โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ผู้บังคับบัญชาเดิมสืบสวนหรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จแล้วส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้นั้นพิจารณาดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้โดยอนุโลม

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง เมื่อจะต้องมีการลงโทษทางวินัย ให้ปรับบทความผิดและลงโทษตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการประเภทนั้นหรือของพนักงานของหน่วยงานของรัฐนั้นที่ใช้บังคับแก่ผู้นั้นก่อนโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญแล้วแต่กรณี

๕. การพ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๗๒ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นพ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๓) ลาออกและได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผลตามมาตรา ๗๓

(๔) ถูกสั่งให้ออกเพราะขาดคุณสมบัติ ไม่ผ่านการทดลองการปฏิบัติงาน หรือมีเหตุตามมาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๕๐ มาตรา ๗๔

(๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

วันพ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ธ. กำหนด

มาตรา ๗๓ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ยื่นหนังสือลาออกต่อผู้บังคับบัญชาโดยยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่าสามสิบวันเพื่อให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาต

ในกรณีที่ผู้ประสงค์จะลาออก ยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าน้อยกว่าสามสิบวันและผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตเห็นว่ามีเหตุผลและความจำเป็นจะอนุญาตให้ลาออกตามวันที่ขอลาออกก็ได้

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือทางราชการ จะสั่งยับยั้งการลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันขอลาออกก็ได้

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตมิได้ยับยั้งตามวรรคสามให้การลาออกนั้นมีผลตั้งแต่วันขอลาออก

ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อดำรงตำแหน่งที่กำหนดโดยรัฐธรรมนูญ ตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อรับสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นให้ยื่นหนังสือลาออกต่อผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง และให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาออก การพิจารณาอนุญาตให้ลาออกและการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ให้เป็นไปตามที่ ก.ธ. กำหนด

มาตรา ๗๔ ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุขาดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อข้าราชการข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ

(๒) เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ

(๓) เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๓

(๔) เมื่อทางราชการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ สำหรับผู้ที่ออกจากราชการในกรณีนี้ให้ได้รับเงินชดเชยตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ธ. กำหนดด้วย

(๕) เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ

(๖) เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(๗) เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีกรณีถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๕๗ และผลการสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษตามมาตรา ๖๓ แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(๘) เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษหรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาลซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่ ก.ธ. กำหนด.

เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดออกจากราชการตามมาตรา นี้แล้วให้รายงาน อ.ก.ธ.จังหวัด หรือ ก.ธ. แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗๕ การสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญพ้นจากตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๗๓ หรือมาตรา ๗๔ ต้องได้รับความเห็นชอบจาก อ.ก.ธ. จังหวัดก่อนตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ธ. กำหนด

มาตรา ๗๖ เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้บริหารท้องถิ่นสั่งให้ผู้นั้นพ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดถูกสั่งให้พ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้พ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วยเหตุ

อื่นก่อนไปรับราชการทหาร ก็ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้พ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งเป็นให้พ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วยเหตุอื่นนั้นได้

มาตรา ๗๗ ในกรณีที่ปรากฏต่อ อ.ก.ด. จังหวัดว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดมีเหตุที่จะต้องให้พ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามหมวดนี้ แต่ผู้บริหารท้องถิ่นไม่ดำเนินการหรือดำเนินการโดยไม่ชอบ ให้ อ.ก.ด. จังหวัด มีคำสั่งให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการหรือดำเนินการให้ถูกต้อง ถ้าผู้บริหารท้องถิ่นไม่ดำเนินการตามคำสั่งของ อ.ก.ด. จังหวัด ภายในเวลาที่ อ.ก.ด. จังหวัด กำหนดให้ อ.ก.ด. จังหวัด มีอำนาจดำเนินการแทนหรือมีอำนาจดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องได้

๖. การอุทธรณ์

มาตรา ๗๘ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตาม มาตรา ๗๔ (๑) (๓) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ด. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ ก.พ.ด. กำหนด

มาตรา ๗๙ ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ก.พ.ด. จะพิจารณาวินิจฉัยเองหรือจะตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่ ก.พ.ด. กำหนด

มาตรา ๘๐ เมื่อ ก.พ.ด. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.พ.ด. มีคำวินิจฉัย

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ด. ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครอง สูงสุดภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ด.

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการจงใจละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น

มาตรา ๘๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ ก.พ.ด. และกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) สั่งให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งลงโทษหรือสั่งให้ออกจากราชการอันเป็นเหตุให้มีการอุทธรณ์ ส่งสำนวนการสอบสวนและการลงโทษให้ ก.พ.ด. ภายในเวลาที่กำหนด

(๒) สั่งให้กระทรวง กรม ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐรวมตลอดทั้ง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมหรือส่งตัวข้าราชการหรือ เจ้าหน้าที่ในสังกัดมาให้ถ้อยคำ ในการนี้จะกำหนดระยะเวลาในการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม ไว้ด้วยก็ได้

(๓) มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของกระทรวง กรม ส่วนราชการรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้อง มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๔) เข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของ ก.พ.ด. ทั้งนี้ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น

(๕) สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม

มาตรา ๘๒ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๗๘ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุขัดข้องที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกซึ่งไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินหกสิบวัน และให้บันทึกเหตุขัดข้องให้ปรากฏไว้ด้วย

มาตรา ๘๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งโอนมาตามมาตรา ๗๑ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ และผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมาแต่ยังไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายดังกล่าว ก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๘๔ ได้ แต่ถ้าผู้นั้นได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมาไว้แล้วและในวันที่ผู้นั้นได้โอนมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จก็ให้ส่งเรื่องให้ ก.พ.ด. เป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์

มาตรา ๘๔ ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ ก.พ.ด. มีอำนาจไม่รับอุทธรณ์ยกอุทธรณ์ หรือมีคำวินิจฉัยให้แก้ไขหรือยกเลิกคำสั่งลงโทษ และให้เยียวยาความเสียหายให้ผู้อุทธรณ์ หรือให้ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ตามระเบียบที่ ก.พ.ด. กำหนด

การวินิจฉัยให้แก้ไขหรือให้ดำเนินการอื่นตามวรรคหนึ่ง ก.พ.ด. จะให้เพิ่มโทษไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับแจ้งจาก ก.ด. ว่าสมควรเพิ่มโทษเนื่องจากผู้บังคับบัญชาหรือมติ อ.ก.ด. จังหวัด ดำเนินการไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หรือปฏิบัติไม่เหมาะสม ในกรณีเช่นนั้น ก.พ.ด. มีอำนาจวินิจฉัยให้เพิ่มโทษได้

มาตรา ๘๕ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์อาจถูกคัดค้านได้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือการถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือการถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษหรือสั่งให้ออกจากราชการ

(๕) เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยหรือการสั่งให้ออกจากราชการที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๖) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์

กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ซึ่งมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งต่อประธาน ก.พ.ด. และถอนตัวจากการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

การยื่นคำคัดค้าน และการพิจารณาคำคัดค้าน ให้เป็นไปตามที่ ก.พ.ด. กำหนด

มาตรา ๘๖ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดถูกลงโทษทางวินัย ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ด.

คำสั่งลงโทษ ลดโทษ หรือยกเลิกการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาที่ดำเนินการตามมติของ ก.พ.ด. ให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์และระยะเวลาการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.ด. กำหนด

มาตรา ๘๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญซึ่งโอนมาจากข้าราชการพลเรือนหรือข้าราชการประเภทอื่นผู้ใดถูกลงโทษทางวินัยอยู่ก่อนวันที่โอนมาบรรจุ และผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทอื่นนั้น แต่ยังมีได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หรือการพิจารณาอุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวต่อไป จนกว่าจะมี คำวินิจฉัยอุทธรณ์

เมื่อมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้วินิจฉัยอุทธรณ์แจ้งคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชาของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญนั้นเพื่อดำเนินการตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อไป

มาตรา ๘๘ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการ ถูกสั่งพักราชการ หรือถูกให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ด. ได้

๗. การร้องทุกข์

มาตรา ๘๙ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตน โดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน และเป็นกรณีที่ไม่มิสิทธิอุทธรณ์ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ด. ได้

มาตรา ๕๐ การร้องทุกข์ การพิจารณาและระยะเวลาการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.ด. กำหนด

คำวินิจฉัยของ ก.พ.ด. ตามมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๑ การจัดระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คำนึงถึง ระบบคุณธรรมดังต่อไปนี้

(๑) การรับบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถของบุคคล ความเสมอภาค ความเป็นธรรม และประโยชน์ของทางราชการ

(๒) การบริหารทรัพยากรบุคคล ต้องคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพขององค์กรและลักษณะของงาน โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

(๓) การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนตำแหน่ง และการให้ประโยชน์อื่นแก่ข้าราชการต้องเป็นไปอย่างเป็นธรรมโดยพิจารณาจากผลงาน ศักยภาพ และความประพฤติและจะนำความคิดเห็นทางการเมืองหรือสังกัดพรรคการเมืองมาประกอบการพิจารณามีได้

(๔) การดำเนินการทางวินัย ต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

(๕) การบริหารทรัพยากรบุคคลต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง

๘. การคุ้มครองระบบคุณธรรม

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่ ก.พ.ด. เห็นว่า กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งใดที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ และมุ่งหมายให้ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่สอดคล้องกับระบบคุณธรรม มาตรา ๕๑ ให้ ก.พ.ด. แจ้งให้หน่วยงานหรือผู้ออกกฎ ระเบียบ หรือคำสั่งดังกล่าวทราบ เพื่อดำเนินการแก้ไข หรือยกเลิกตามควรแก่กรณี

ส่วนที่ ๓

การบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๕๓ การบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามบทบัญญัติในส่วนนี้

มาตรา ๕๔ ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามาใช้บังคับกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยอนุโลม

ในกรณีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามาใช้บังคับให้อำนาจของ ก.ค.ศ. เป็นของ ก.ด. หรือ ก.พ.ด. แล้วแต่กรณีโดยอนุโลมด้วย

มาตรา ๙๕ ให้มีคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.ศ. ครูส่วนท้องถิ่นประจำจังหวัด” ประกอบด้วย

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธาน

(๒) อนุกรรมการผู้แทนส่วนราชการห้าคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดอย่างน้อยหนึ่งคน และหัวหน้าหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด

(๓) อนุกรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นห้าคน ประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนึ่งคน นายกเทศมนตรีซึ่งนายกเทศมนตรีในจังหวัดนั้นคัดเลือกกันเองสองคน และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนั้นคัดเลือกกันเองสองคน

(๔) อนุกรรมการผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประกอบด้วยผู้อำนวยการกองการศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนั้นเลือกกันเองหนึ่งคน ครูผู้สอนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเลือกกันเองสองคน และบุคลากรทางการศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเลือกกันเองสองคน

(๕) อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิห้าคน ซึ่งคัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงด้านบริหารงานบุคคล ด้านการศึกษา หรือด้านอื่นที่จะยังประโยชน์ต่อการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในจำนวนนี้ให้คัดเลือกจากผู้เคยประกอบวิชาชีพครูหรือผู้บริหารสถานศึกษาไม่น้อยกว่าสองคน

หัวหน้าสำนักงาน ก.ศ. จังหวัด เป็นเลขานุการ อ.ก.ศ. ครูส่วนท้องถิ่นประจำจังหวัด

ให้นำความในมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับ อ.ก.ศ. ครูส่วนท้องถิ่นประจำจังหวัดด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๙๖ ให้ อ.ก.ศ. ครูส่วนท้องถิ่นประจำจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนั้นและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่ ก.ศ. กำหนดตามมาตรา ๑๑ และมีอำนาจกระทำการแทน ก.ศ. ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความเห็นชอบการบรรจุแต่งตั้ง การเลื่อนระดับ การเลื่อนวิทยฐานะ และการให้พ้นจากตำแหน่ง ของพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามที่ ก.ศ. มอบหมาย

(๒) ให้ความเห็นชอบในการให้ออนหรือรับโอนพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๓) กำกับ ติดตาม และตรวจสอบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมาย มาตรฐาน หรือมติของ ก.ศ. หรือมติของ อ.ก.ศ. ครูส่วนท้องถิ่นประจำจังหวัด

(๔) ติดตามและตรวจสอบเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยของพนักงานครู และบุคลากรทางการศึกษา

(๕) พิจารณาอุทธรณ์โทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรงของพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น และตามที่

ก.พ.ด. มอบหมาย

อำนาจตาม (๑) อ.ก.ด. ครูส่วนท้องถิ่นประจำจังหวัด จะมอบหมายให้ผู้บริหารสถานศึกษา เป็นผู้ให้ความเห็นชอบแทนตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ด. กำหนดก็ได้

ในการดำเนินการตาม (๓) (๔) และ (๕) อ.ก.ด. ครูส่วนท้องถิ่นประจำจังหวัดจะแต่งตั้ง คณะทำงานเพื่อดำเนินการใด ๆ ตามที่ อ.ก.ด. ครูส่วนท้องถิ่นประจำจังหวัด มอบหมายก็ได้

มาตรา ๔๗ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นและมีอำนาจในการกำกับดูแล และกำหนดนโยบายและ เป้าหมายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในสถานศึกษาในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับ นโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๔๘ ให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาและให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบและควบคุมการปฏิบัติงานของพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษาใน สถานศึกษา

(๒) กำหนดแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สถานศึกษานั้นตั้งอยู่

(๓) บริหารงานบุคคลของพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาตาม หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.ด. กำหนด

(๔) กำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษานั้น ๆ

(๕) วางระเบียบหรือทำคำสั่งเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา และการดำเนินการภายในสถานศึกษานั้นให้เป็นไปโดยเรียบร้อย

(๖) เรื่องอื่นตามที่ อ.ก.ด. ครูส่วนท้องถิ่นประจำจังหวัด หรือผู้บริหารท้องถิ่น มอบหมาย ให้ผู้บริหารการศึกษารายงานการดำเนินงานตาม (๒) และ (๕) ให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบด้วย

มาตรา ๔๙ อ.ก.ด. จังหวัดตามมาตรา ๒๐ มีหน้าที่รับผิดชอบในงานธุรการและงาน วิชาการของ อ.ก.ด. ครูส่วนท้องถิ่นประจำจังหวัด รวมทั้งอำนวยความสะดวกและสนับสนุนการ ปฏิบัติงานตามที่ อ.ก.ด. ครูส่วนท้องถิ่นประจำจังหวัด มอบหมายด้วย

มาตรา ๑๐๐ ให้นำความในมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วย

หมวด ๕

การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ

มาตรา ๑๐๑ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นและผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในบังคับบัญชามีวินัยท้องถิ่นกระทำผิดวินัยตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๑๐๒ การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งพิจารณาเลื่อนโดยเที่ยงธรรมโดยคำนึงถึงคุณภาพ ปริมาณของงาน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานที่ปฏิบัติตามกฎและระเบียบที่ ก.ถ. กำหนด

ในกรณีที่ไม่เลื่อนเงินเดือนประจำปีให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งให้ผู้นั้นทราบพร้อมทั้งเหตุผล

มาตรา ๑๐๓ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดถึงแก่ความตายเนื่องจากปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจแต่งตั้ง จะพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญก็ได้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๑๐๔ ให้ผู้บังคับบัญชาจัดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถ และเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ดีและมีทัศนคติในการบริการประชาชนตามแนวทางที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๑๐๕ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นอาจได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือ ปฏิบัติการวิจัย ในประเทศหรือต่างประเทศได้ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๑๐๖ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้ใต้บังคับบัญชาตามแนวทางที่ ก.ถ. กำหนด

ในการพิจารณาแต่งตั้ง และเลื่อนขั้นเงินเดือน ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาตามผลของการประเมินตามวรรคหนึ่ง

หมวด ๖

การบริหารงานบุคคลของลูกจ้าง

มาตรา ๑๐๗ การบริหารงานบุคคลสำหรับลูกจ้างและพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เป็นไปตามระเบียบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ระเบียบตามวรรคหนึ่งต้องกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวิธีการจ้าง ระยะเวลาการจ้าง เงินเดือนหรือค่าจ้างและประโยชน์อื่นใด การกำกับหรือควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ และเรื่องอื่นตามความจำเป็น ทั้งนี้ โดยไม่ขัดต่อมาตรฐานที่ ก.ถ. กำหนด

หมวด ๗

การบริหารงานบุคคลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ

มาตรา ๑๐๘ การบริหารงานบุคคลในกรุงเทพมหานครให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๑๐๙ การบริหารงานบุคคลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอื่นถ้ามีกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษนั้นเป็นการเฉพาะก็ให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น ถ้าไม่มีกฎหมายดังกล่าว ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกากำหนดวิธีการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษนั้นซึ่งต้องสอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๑๐ ผู้ใดเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือเป็นข้าราชการครู พนักงานครู หรือบุคลากรทางการศึกษา อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญหรือข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๑๑ ให้พนักงานเทศบาลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นข้าราชการเทศบาล พนักงานส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานเมืองพัทยาตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นข้าราชการเมืองพัทยา ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑๒ ผู้ใดเป็นลูกจ้างและพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นลูกจ้างและพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑๓ ให้ดำเนินการให้มีคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงมีอยู่ต่อไปเพื่อทำหน้าที่

คณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น ในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและคัดเลือก กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๖ วรรคสอง หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาและคัดเลือกอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดตามมาตรา ๑๙ และการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้เฉพาะเท่าที่จำเป็น โดยให้เลขาธิการ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่เลขานุการ

มาตรา ๑๑๔ ให้ดำเนินการให้มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๑๕ ให้ดำเนินการให้มี อ.ก.ค. จังหวัด และ อ.ก.ค. ครูส่วนท้องถิ่นประจำจังหวัด ตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มี อ.ก.ค. จังหวัด และ อ.ก.ค. ครูส่วนท้องถิ่นประจำจังหวัดตามวรรคหนึ่ง บรรดาอำนาจและหน้าที่ของ อ.ก.ค. จังหวัด และ อ.ก.ค. ครูส่วนท้องถิ่นประจำจังหวัด ให้ ก.ค. หรือ อ.ก.ค. จังหวัดเป็นผู้ดำเนินการแล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๑๖ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจ หน้าที่ ทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน เงินงบประมาณข้าราชการ และลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น สำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงมหาดไทย และสำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ไปเป็นของทบวงส่งเสริมกิจการท้องถิ่น นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๑๗ ในระหว่างที่ยังไม่มีการกำหนดกฎระเบียบ หลักเกณฑ์ หรือแนวทางเกี่ยวกับ การบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นในเรื่องใดตามพระราชบัญญัตินี้ การดำเนินการที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้นให้เป็นไปตามที่ ก.ค. กำหนด โดยคำนึงถึงมาตรฐานกลาง มาตรฐานทั่วไป ประกาศหลักเกณฑ์จังหวัดหรือคำสั่งที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นในเรื่องนั้นที่ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒

มาตรา ๑๑๘ การใดอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับการดำเนินการการนั้นต่อไป ภายหลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้เป็นไปตามที่ ก.ค. หรือคณะกรรมการตามมาตรา ๑๑๓ วรรคสอง แล้วแต่กรณีกำหนด

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี